

Payung Geulis Ineu

Désa Cibeureum di
Tasikmalaya téh éndah
kacida, dikulilingi sawah
héjo anu ngampar lega. Di
dinya, aya budak awéwé
leutik ngaranna Ineu, anu
salawasna gumbira jeung
seuri waé.

Ineu boga warisan istiméwa
ti almarhum indungna: hiji
Payung Geulis. Payungna
katémbong biasa waé,
ngalipet sarta rada lusuh,
tapi Ineu mikanyaah pisan.

Hiji soré, langit ujug-ujug poék. Angin ngagaur tarik pisan, mawa hujan pibésélan anu karasa tiis nubles jeung ngancam kana suhunan imah.

“Aduh, ieu mah badai pangtarikna, Éyang!” ceuk Ineu. Imah-imah di tungtung désa mimiti katémbong oyag katebak ku angin. Ineu inget kana pesen indungna: “Paké ieu payung ukur pikeun kahadéan.”

Ku haté anu wani jeung niat
tulus pikeun nulungan, Ineu
nyokot Payung Geulis
indungna tuluy maju kaluar
mapag badai. Manéhna
nyekel gagang payung
pageuh pisan.

Barang Ineu muka éta
payung ku niat tulus rék
nangtayungan désana,
kajadian waé hiji kaajaiban.

Cahaya ti Payung Geulis anu
ayeuna pinuh ku warna-
warni éta mancawura,
ngawangun kubah pangjaga
di luhureun Désa
Cibeureum. Éta payung lain
ukur nahan cai hujan, tapi
ogé ngalembutan angin
gedé.

Warga désa, kaasup Éyang jeung Pa RT, lalajo bari kaluman. Badai anu tadina ngamuk, ayeuna mah ukur nyéntuh sisian kubah pangjaga. Sakedapan, sora ngaguruh gé leungit.

Badai geus kaliwat,
ninggalkeun hawa anu
beresih jeung tiis. Payung
Geulis dina leungeun Ineu
ngalipet deui, warnana balik
deui saperti biasa, ukur rada
hérang saeutik jadi
panineungan éndah.

Ti saprak harita, Payung
Geulis téh lain ukur
warisan, tapi ogé lambang
kawani jeung kahadéan haté
Ineu. Manéhna apal,
kahadéan sanajan leutik ogé
sok mawa kaéndahan anu
kacida alusna.